

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 64

OLOI, 14 DE SETEMBRE DEL 1935

PREU 15 cèntims.

UNA NOVA GUERRA

(1914-1935)

per A. DOT ARXÈ

Breus comentaris

"Consideracions sobre la vida en les petites ciutats i el retorn a les comarques"

Es talment com si l'evocació de l'any 1914, no produís una repugnància i una inquietud. Els representants autoritzats de diferents Estats europeus, s'han reunit a Ginebra per tal de decidir la seva posició pel cas molt probable que el conflicte italo-etiòpic es desencadeni. La Societat de les Nacions, té uns postulats però, fins ara, els delegats semblen disposats—llevat Anglaterra—a adoptar la còmoda actitud de fer l'orni; es fan moltes consideracions, es nomenen una infinitat de ponències amb l'objecte de determinar qui té més motius de sentir-se vexat, es fan insinuacions en el sentit de donar part de raó a Itàlia, perquè és un poble civilitzat i Abissínia—raça inferior—bé necessita que algú li porti la flaire de l'excel·lent civilització europea, i no hi falta tampoc qui amb una mica més de sinceritat diu que cal anar a una nova redistribució colonial; això ja és un parlar més franc. Però aquesta redistribució a costa de qui seria? No seran pas els mateixos que es reuneixen i pretenen fer d'àrbrits de la situació, els que donaran a Itàlia part de les seves colònies.

La idea de la redistribució, amb tot, és possible guanyi terreny, i és que avui la S. de les N., per molts, és com una taula parada, voltada de famèlics, on l'única angoixa que hi campeja és per saber qui prendrà el bocí més gros.

No som gens optimistes, creiem molt difícil que el conflicte es conjuri, i això és evident que significarà el fracàs més rotund dels molts que ha sofert l'organisme internacional.

Recordem que en el resum del conveni de la Lliga de les Nacions, s'hi diu que és creada per promoure la cooperació internacional i per assegurar la pau, i que els Estats s'hi comprometen:

A reduir els armaments.

A respectar el territori i la independència política de cada un dels demés i a garantir-los contra les agressions agenes.

A no anar a la guerra amb un Estat que accepti el fall o la recomanació de la Lliga de les Nacions.

A considerar a un Estat que hagi trencat el conveni com si hagués comès un acte de guerra contra la Lliga, i a trencar amb ell tota relació, àdhuc l'econòmica, etc., etc.

Però tots aquests compromisos ja han estat trencats diverses vegades i res trobem que ens faci esperar que ara puguin ésser respectats. Fixem-nos tan sols en l'actual situació de la Societat de les Nacions.

Són membres de la Lliga, Itàlia i Etiòpia. Aquests Estats, segons el conveni, venen mútuament obligats a respectar-se llur territori i llur independència política; i Aloisi, el representant d'Itàlia, en una recent reunió de la S. de les N. diu que Etiòpia, no pot tenir igualtat de drets i deures amb els Estats civilitzats; en canvi Jezé, representant abissini, accepta qualsevol proposta que eviti la guerra i per tan es subjecta a priori a una clàusula del conveni.

La solució si la Lliga de les Nacions, funcionés d'acord amb el fi pel qual fou creada, seria clara: prohibir la guerra i sancionar Itàlia, però això no és possible, tots els Estats, en un o altre moment, han incomplet el conveni i per tant no hi ha autoritat per dictar sancions. I Itàlia, segons Mussolini, tampoc pot tornar enrera; necessita la guerra, el poble està en peu i el record de la Rússia de l'any 1917 pesa molt.

Ara cal veure el que passa; si França i Anglaterra es decantaran per l'afany de volguer-hi ésser a l'hora del repartiment o bé si predominarà el criteri exposat per Mr. Edgar Young, en la Conferència Internacional contra la guerra i el feixisme.

N. de la R.—Aquest article estava compost per tal d'anar en el número d'ESQUERRA que havia de sortir la setmana passada. Per tant, és possible que després de l'admirable discurs del representant anglès Mr. Hoare, la situació internacional hagi variat una mica.

Amb aquest títol la Sala Vayreda ha editat, en forma de fascicle, la conferència donada el 19 de juny d'aquest any, al Saló de Sessions del nostre Ajuntament, pel nostre culte amic en Raimond Vayreda. El fascicle, com remarca el seu autor, conté la conferència, notablement augmentada i amb alguns capítols refets i completats.

No és la primera vegada que en Raimond Vayreda pren la iniciativa de cridar l'atenció als qui haurien d'ésser els capdavanters del moviment cultural olotí, per tal de desvetllar llur esperit a favor d'una millor organització escolar a la nostra ciutat. No obstant, com justament fa observar, Olot ha fet sempre el sord als seus treballs, observacions i conferències i ha continuat dormint el son de la indiferència, pel que fa referència al problema, amunt esmentat. Però en Raimond Vayreda, culte, molt ben preparat en aquest aspecte i amb una tenacitat, mereixedora de més atenció, per part de tots, no es descoratja fàcilment, sinó que de bell nou reincideix en la seva tasca de desvetllament espiritual i ens recorda novament, i en un moment que ens sembla oportunitat, la necessitat d'emprendre la reorganització de l'ensenyament secundari, artístic, tècnic, etc. a la nostra ciutat i ensems ens dona la seva opinió i, d'acord amb ella, ens traça el camí a seguir per a trobar una solució adequada a Olot.

Ens plau poder manifestar que la major part del fascicle la trobem acertada, tant pel seu contingut, com per la forma desinteressada en que tot ell està redactat; palesa l'erudició, competència i extensa preparació que posseeix el seu autor, en el difícil tema que desenvolupa.

Possiblement estaríem d'acord amb la major part dels seus capítols, si anessin acompanyats d'un major aclariment pel que es refereix a estructuració d'alguns ensenyaments que s'assenyalen i una ex-